

meštani su ga sahranili pored groblja u Gradici/Gradicë. Posle rata, 2002. godine, međunarodni forenzičari su ekshumirali Agimove posmrtno ostatke i obavili DNK analizu, kojom je potvrđen Agimov identitet. Agim je sahranjen na Groblju palih boraca u Grabanici/Grabanicë [Klina/Klinë].

Izvori: izjava F.S, FHP-30785; J. Martinsen, *Listina...*, FHP-26092.

Selim (Osman) Aliu

(5.06.1939, Albanac iz Pantine/Pantinë, opština Vučitrn/Vushtrri, nezaposlen, četvero dece)

Selim je do 1991. godine, kada je izbačen sa posla, radio u kombinatu *Trepča*. Živeo je u selu Pantina/Pantinë, sa suprugom Hamide, sinovima Qamilom i Fadilom i Fadilovom porodicom. U junu 1998. godine porodica je napustila selo, a Selim je ostao sa sinovima, Fadilom, koji je bio vojnik OVK, i Qamilom. Zbog napada srpskih snaga, Selim i sinovi su se 22.09.1998. godine priključili meštanima i pripadnicima OVK, koji su se sklonili u šumu sela Galica/Galicë. Posle dva dana, **24.09.1998.** godine, Selim i Fadil su sa još nekim izbeglicama odlučili da pređu u Vučitrn/Vushtrri. Krenuli su peške. U selu Štitarica/Shtitaricë Selim se odvojio od Fadila i sa grupom od petnaestak ljudi, mahom civila, krenuo je ka **Dobroj Luci/Dobërllukë**. Nedugo nakon što se rastao od oca, Fadil je čuo pucnje iz pravca u kojem je Selim krenuo. Dva dana kasnije Fadil je saznao da se Selim odmah po rastanku sa njim predomislio i rešio da krene u Vučitrn/Vushtrri kod ćerke Adile. Od sestre je saznao da kod nje nije došao. U potrazi za ocem, Fadil je istog dana pošao putem kojim je Selim otišao kada su se rastali. Pronašao je delove Selimove odeće. Nakon izvesnog vremena porodica je saznala da je Selim ubijen i da je sahranjen na gradskom groblju u severnom delu Kosovske Mitrovice/Mitrovicë. Posle rata, 1.11.2002. godine, patolozi Haškog tribunala ekshumirali su Selimovo telo. Posle identifikacije, porodica je 20.08.2003. godine sahranila Selimove posmrtno ostatke na groblju u Pantini/Pantinë.

Izvori: izjava F.A, FHP-29583; izjava B.B, FHP-36923; OKMSSRJ, *Smrtno...*, FHP-10832;

KMDLNJ, *Bulletini*, br. 9, october-december 1998, 142, FHP-23857.

Refik (Shaban) Shabani

(17.03.1963, Albanac iz Pantine/Pantinë, opština Vučitrn/Vushtrri, zemljoradnik, neoženjen)

Refik je živeo sa roditeljima i porodicom brata Faika. Zbog napada srpskih snaga na selo 20.09.1998. godine, cela porodica je pobjegla u selo Drvare/Dërvare, gde ih je primio Fehmi Imeri. Četiri dana kasnije, **24.09.1998.** godine, srpske snage stigle su i do tog sela. Porodica je prešla na drugi kraj sela, gde je bilo sigurnije a Refki je odlučio da ode u Vučitrn/Vushtrri kod rođake Emine. Pozdravio se sa svojima i krenuo je peške. Brat Faik ga je pratio pogledom sve do mosta u susjednom **Pestovu/Pestovë**, gde je bilo pripadnika srpskih snaga. Više ga nikada nisu videli. Nakon nekoliko dana, rođaka Emina je javila da Refik nije došao kod nje. Njegova sudbina do danas je nerazjašnjena. Na listi nestalih MKCK, njegov nestanak se vodi pod oznakom BLG-804545-01.

Izvori: izjava F.S, FHP-20630; izjava B.B, FHP-36926; MKCK, *Nestale osobe...*, FHP-9795; FHP, *Da ljudi pamte ljude*, upitnik, FHP-29763.

Xajë (Sahit) Jashari

(19.06.1955, Albanac iz Strovca/Stroc, opština Vučitrn/Vushtrri, novinar, petoro dece, pripadnik OVK)

Xajë je nakon studija pedagogije radio kao sportski novinar u listu *Rilindja (Preporod)*. Bio je predsednik sportskog kluba *Besa* u svom selu [Strovce/Stroc]. Radio je kao teleprinterista na Radio televiziji Priština do 1991. godine, kada su ga srpske vlasti otpustile, kao i ostale Albance. Živeo je sa suprugom Ajmane, njihovo petoro dece, majkom Sofije i bratom Agushom. Pridružio se OVK u aprilu 1998. godine. Bio je zamenik komandanta jedinice *Duraku*. U septembru 1998. godine, cela porodica je izbegla u Kosovsku Mitrovicu/Mitrovicë kod njegovog brata Nexhata, dok je Xajë ostao u Strovcu/Stroc. Stradao je **27.10.1998.** godine tokom izviđanja terena, u okolini sela **Strovce/Stroc**. Sahranjen